

Bela Elena

– dilek-karaag · 21 Mayıs 2009

Tuna'nın kalbinde,
Kar beyazı düşlerini
Kana doymuş mevsimlerin taçlandığı
Dallara astığında,
bir halkın kaderini çizdin
Tarihin kapkara sayfaların da.

Söyle...!

Kaç yüz barındırdın gövdende?
Göğsünde saklanan simalar dillenir mi?

Söyle...!

Çevirsem tarihin sayfalarını
Güneşin masum parıltılarında
Kavrulan bedenler,
Mısır tarlalarından bakar erişemediklerine.

Kulaklarını tıkayan,
kemikleşmiş dimağlı kör dünyanın
aldırmazlığına eşlik eden
Kan kokulu çığlıklardı,
Gece karanlığından gün yüzüne
Paslı kilitleti ızdrapla esneten...
Her ızdraplı esneyişte
tarihin yapraklarından biriydi
usulca kopan.
Her kopuşta Belene'nin kalbinde
Bir yüz sararıp soldu.

Yenilenen nesle yadigar umutlarla....

Gün döner...

Mevsimler söner...

Yaşanmamışlıkların yokluğundan sıyrılan
Kar taneleri arasından
Her yürekte umut ışıldar.

Esaretin bedelidir,
Özgürlüğe fiyat biçiren yokluk.
İki dudak arasında salınan yalan harfler,
Dünyanın kör gözlerinde koca ırkları yok eder.

Söyle;

"Belene değer miydi?"

O'nca sureti gerivermemecesine saklayıp
Heder eden sırlarda sus olmaya...

Susulur muydu?

Söyle Belene...